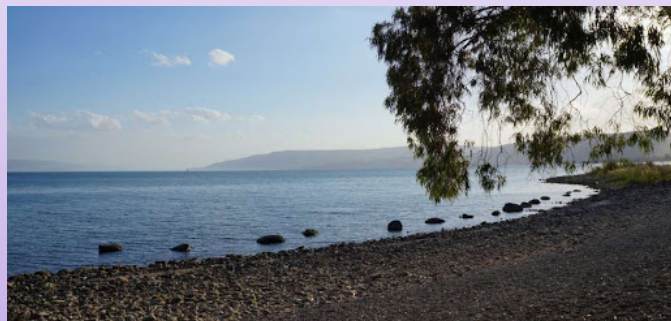

RAZPORED SV. MAŠ

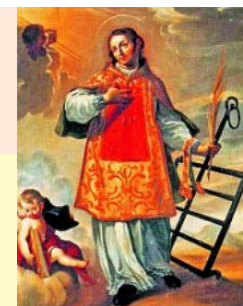
18.01.2021 PONEDELJEK (molitveni teden za edinstvo kristjanov)	OBISKUJEM V PONIKVAH		+HENDRIK FILIPČIČ, Tomaj 61a
19.01.2021 TOREK Makarij, opat	OBISKUJEM V KAZLJAH		++BAJC IN NUSDORFER, Tomaj 7
20.01.2021 SREDA			+ZORA TURK, Šepulje 6
21.01.2021 ČETRTEK Neža, devica in mučenka			ZA USPEŠNO OKREVANJE, Dutovlje 21
22.01.2021 PETEK			V ZAHVALO in PRIPROŠNJO ZA BOŽJE VARSTVO, Križ 245
23.01.2021 SOBOTA Marijin spomin			++ FILIPČIČ, Filipčje Brdo, pn Tavčar, Križ 158
24.01.2021 3. NEDELJA MED LETOM (Nedelja Božje Besede)			ZA ZDRAVJE (pn. Tomaj 120) za žive in pokojne V ŽUPNIJI

Za obisk družin in blagoslov domov v času epidemije **kjer to želite, je možen SAMO NA POVABILO DRUŽINE, zato me obvezno prej kontaktirajte po telefonu (041 649 617) ali kako drugače**, da se dogovorimo za dan in uro obiska. Če še kdo želi obisk je možno še ta teden, samo pokličite. (prejšnji teden so vsi obiski odpadli, razen v soboto - obisk v Avberju, Dutovljah in Gradnjah - na kratko in še najraje kar pred hišo zaradi virusa).
Svete maše so v kapeli ob 18h, v nedeljo ob 10h. (prenos na splet v Youtube - vpišite besedi v iskalniku: gabrijel vidrih. (in poiščite prenos)

ŽUPNIJA TOMAJ

OZNANILA ZA: TOMAJ AVBER in KAZLJE
2 NEDELJA MED LETOM

Štev.:04/LETO IX.

17. JANUAR 2021

Iz svetega evangelija po Janezu (Jn 1,35-42)

Tisti čas je Janez Krstnik spet stal tam in še dva izmed njegovih učencev. Ozrl se je na Jezusa, ki je šel mimo, in rekel: »Glejte, Jagnje Božje!« Učenca sta slišala, kaj je rekel, in odšla za Jezusom. Jezus pa se je obrnil, in ko je videl, da gresta za njim, jima je dejal:

»Kaj iščeta?« Rekla sta mu: »Rabi (kar pomeni učitelj), kje stanuješ?« Rekel jima je: »Pridita in bosta videla.« Šla sta torej in videla, kje stanuje, ter ostala pri njem tisti dan. Bil je okrog desete ure. Eden od teh, ki sta slišala Janezove besede in šla za Jezusom, je bil Andrej, brat Simona Petra. Ta je najprej našel svojega brata Simona in mu je rekel: »Našli smo Mesija« (kar pomeni Maziljenec). Privedel ga je k Jezusu. Jezus je uprl pogled vanj in rekel: »Ti si Simon, Janezov sin. Imenoval se boš Kefa« (kar pomeni Peter).

Telefon: **041 649 617**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; Tel.: **041 302 147**; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

ZANIMIVA VPRAŠANJA

Janez začne svojo zgodbo s predstavitvijo »začetnega« tedna Jezusovega javnega življenja, tistih dni, ko se je Jezus začel pojavljati kot pridigar rabin. V tem delu je čudovita igra pogledov. Najprej Janez Krstnik obrne svoj pogled na Jezusa in pravi: "Glejte, Jagnje božje!" Na koncu odlomka pa Jezus usmeri svoj pogled na Petra in Janeza. Vidi, da mu »fantje« sledijo, in na njuno vprašanje »kaj iščeta« reče: "Pridita in bosta videla". In dva učenca sta posledično "šla in videla".

Da bi razumeli današnji evangelij, moramo poskusiti pogledati Jezusa v oči. Da bi prepoznali Boga, ki gre mimo, ni dovolj pogledati, treba je fiksirati pogled, se za dalj časa ustaviti. Oči o človeku povedo veliko več kot vse njegove besede. Ker so oči ogledalo duše (in to ni samo rek!). Pogled v človekove oči pomeni, da lahko vidiš njegovo dušo.

Zato si skorajda nikoli ne pogledamo v oči, saj je tako, kot da bi rekli: "Ne gledam vase in ti ne v mene". Ljubezen deluje tako: pogled, ki vstopi vate in vidi tisto, česar ti ne vidiš. Zdi se, da prepletanje srečanj med Janezom, Jezusom in učenci ureja naključje: "naključno" je bil Janez tam s svojimi učenci in "naključno" Jezus gre tik pred njimi. Zdi se, da so se številna srečanja v evangelijih zgodila "**po naključju**", ne da bi bila načrtovana.

Zavajajoče je, da imamo svojo zgodovino na povodcu, zato ker nekateri dogodki v življenju niso v naši posesti. Božje stvari se enostavno zgodijo in moramo jih biti pripravljeni prepoznati, jih sprejeti. Grede kar mimo in če jih ne opazimo, so za nas izgubljen milostni trenutek. Janeza ni bilo tam, da bi čakal na Jezusa, toda takoj, ko ga zagleda, mu ne pusti pobegniti! Vprašani sta dve: "Kaj iščete?" in "kje živite?" in odgovor: "Pridi in poglej".

»Kaj iščeš?« Vpraša Jezus. Biblija, kot rad ponavljam, **je knjiga vprašanj in ne knjiga odgovorov**. Jezus začne svoje oznanjevanje s provokativnim vprašanjem, ki ne pušča prostora za banalnosti verske retorike, ki nam odvzame gotovost in nas prisili, da gremo v središče naših raziskav in naših želja.

To so prve besede zgodovinskega Jezusa, prve besede Vstalega Kristusa: »Ženska, koga iščeš? Vprašanja in vprašnja. Zgodovina odnosov med Bogom in človekom je zgodovina vprašanj in raziskav. «Preden začnete iskati odgovore, dobro zaživite svoja vprašanja» (tako nekje trdi Rainer Maria Rilke – najpomembnejši lirik v nemškem literarnem prostoru). S tem vprašanjem Jezus naslavlja naše globoke želje, ne poziva se na inteligenco, temveč na srce. Ali danes postavlja isto vprašanje tudi nam? Kaj iščete v veri? Tolažbo, zatočišče? Zakaj greš k maši? Zaradi strahu pred Bogom? Zakaj upate, da se vas pozneje spomni? Zakaj si kristjan? Iz navade, iz tradicije? Težka vprašanja, ki nam v nekem smislu "zakomplicirajo" vero!

Jezus ne prosi za žrtve, odrekanje, zaveze in prizadevanja. Prosi nas, da gremo vase, spoznamo svoje srce in razumemo, kaj globoko zadovoljuje naše življenje. »Kje živite?« Vprašajte učence. Ta odgovor mi je všeč, ker razkriva globoko željo, ki jo imajo ti možakarji v srcu.

Ne iščejo verskih informacij in si ne prizadevajo, da bi se indoktrinirali z besedami dežurnega učitelja. Namesto tega si želijo nekakšnega sestanka, zveze. Lahko se zgodi, da živimo, ne da bi to več videli, ne da bi več čutili okus stvari, ki jih počnemo, ne da bi v celoti razumeli vrednost stvari, ki se nam zgodijo. Zato ga je zdravo vprašati: »Kje si? Kje te najdemo? Dajte nam varno mesto, kamor vas lahko pridemo iskat, ko vas izgubimo izpred oči. « Sprašujem se, kako zelo je ta želja še vedno živa v naših skupnostih, ta **strast po srečanju z Jezusom** in po žarilni izkušnji njegove prisotnosti. Mogoče smo izvedli veliko dejavnosti (verjetno preveč – sestanek za sestankom, pa nobene meditacije). In dirjamo od enega seminarja na drugega, sem in tja, ne da bi se

vprašali, ali nas bo to, kar počnemo, resnično vodilo k srečanju (in pripravi), da se srečamo z njim. Ta pandemija, ki jo sedaj doživljamo, je potem lahko edinstvena priložnost, da si zastavimo prava vprašanja. "Pridi in poglej". To je središče naše vere: Ali želite vedeti, kdo sem? "Sledi mi!". Jezus ni nikoli dal rešitev, niti praks, ki jih je treba upoštevati, nikoli ni rekel, kaj storiti ali česa ne. To je lepota, a tudi utrujenost krščanstva. **Jezus nam ponuja pot**. Če hočeš, hodi za menoj. Jezus ni opravil kateheze. Samo rekel je: "Pridi in poglej". To pomeni: "Ostani nekaj časa z mano, pridi k meni, poslušaj, kaj rečem, poglej, kaj počnem". Jezus ni nikogar nikoli silil (niti mi tega ne smemo). Bilo je povabilo, predlog in mnogi mu dejansko niso sledili (na primer bogati mladenič) in so pazili, da ne bi tekli za njim, **ker vero kot ljubezen hrani svoboda**.

Krščanstvo ni teorija ali vrsta praks, ampak je izkušnja, odnos v odnosih. Krščanstvo je življenje! Svoje učence bo Jezus pripeljal med ljudi, sredi bolečine, sredi praznovanja: skratka, kamor koli je življenje. Nikoli ne bomo našli Jezusa v palačah, v sinagogah (niti vanje ni več mogel vstopiti, pravi evangelij!).

Na krajih, kjer je življenje že postavljeno. Našli ga bomo le tam, kjer teče življenje, ker je življenje tisto, ki zdravi življenje. **Pravila, zakoni še nikoli niso nikogar spremenili**. Ljubezen je tista, ki spreminja srca! Boga ne srečamo samo v cerkvi, ampak predvsem v življenju. **V Cerkvi ga srečaš le, če je Cerkev življenje**. Janezov zadnji poudarek je silno poveden: "ura je bila približno štiri popoldne". Evangelist Janez se ga po 60 letih še vedno spominja. Kako lepo! Mislim, da se vsi spominjamo dneva, ko smo prvič videli ljubezen svojega življenja ali smo se prvič zaljubili. Se spomnimo dneva, ko smo pogled uprli vanj? Se spomnimo tistega srečanja, umika, dogodka, v katerem smo se vanj zaljubili? Tudi če se ne spomnimo ure našega srečanja z Bogom, je lepo vedeti, da je ne bi pozabili. Bog se popolnoma spomni, ko je prvič zaslišal naš glas, ko smo mu rekli Oče. **Bog ne pozabi**. Večkrat ga pokliči in ti bo zagotovo odgovoril. Le poslušaj ga.